

Oğlan ve Bulut Yunusu

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Bulut Yunusu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo evinin arkasındaki çimenli tepede oturmuş, gökyüzünü izliyordu. Dağınık koyu kahverengi saçları, parlak sarı bir tişörtü ve her zaman maceraya hazır küçük bir bez sırt çantası vardı. Bulutlar pamuk şeker gibi kabarık ve yumuşacık görünüyordu. Birden yukarıda bir şey kıpırdadı. Kuş değil, uçak değil—beyaz pamukların arasında süzülen pürüzsüz ve parlak bir şey.

Leo kocaman, yuvarlak, ela gözlerini kıсарak baktı. Bir yunus! Bulutların arasında yüzen gerçek bir yunus, soluk mavi gövdesi hafifçe parlıyordu. İnci beyazı bir karnı ve sırtında minik pırlıtlar vardı. Yunus tatlı bir gülümsemeye kıvrıldı ve kuyruğunu sallayarak ışıldayan bir gökkuşağı izi bıraktı. Leo'nun kalbi hayretle hızla çarptı. "Merhaba aşağıdaki!" diye seslendi yunus. "Gezintiye çıkmak ister misin?"

Leo kulaklarına inanamadı. "Gökyüzünde nasıl yüzebiliyorsun?" diye sordu. Yunus minik çanlar gibi bir sesle güldü. "Gökyüzü benim okyanusum," dedi. "Ve bulutlar benim dalgalarım. Sırtıma çık da kendin gör!" Leo derin bir nefes aldı, sırt çantasına sımsıkı tutundu ve yunusun pürüzsüz, serin sırtına bastı. Dostça, yüzen bir teknenin üstünde durmak gibiydi.

Yükseldiler, daha da yükseldiler; ta ki tepe minicik yeşil bir nokta gibi görünene kadar. Leo tutundu, rüzgâr çilli burnunun yanından vınlayarak geçti. Yunus kabarık bir bulutun içinden yüzdü ve bu, serin, sisli bir sıçrama gibi hissettirdi. "Vay canına!" diye bağırdı Leo. "Bu her lunapark treninden daha güzel!" Yunus kıkırdadı. "Eğlence daha yeni başlıyor," dedi. "İlerisine bak!"

Leo baktı ve soluęu kesildi. Gökyüzünde adalar yüzüyordu—palmiye ağaçları ve şelalelerle dolu, dev yeşil gemiler gibi süzölen gerçek adalar. "Bunlar yüzen okyanus adaları," diye açıkladı yunus. "Rüzgâr onları nereye götürürse oraya giderler." Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Onları ziyaret edebilir miyiz?" diye sordu. "Elbette!" dedi yunus. "Sıkı tutun!" Ve kuyruęunu bir sallayışıyla en yakın adaya doğru daldılar.

İlk ada, yaprakları yıldız şeklinde olan ağaçlarla kaplıydı. Minik parlayan kelebekler etraflarında dans ediyordu. Leo yunustan atladı ve yumuşacık yosunlu zemine indi. Bez sırt çantasını açtı ve küçük bir defter çıkardı. "Her şeyi çizeceğim!" dedi. Yunus gülümsedi. "Şuraya bak," dedi yüzgeciyle işaret ederek. "Yukarı doğru akan bir şelale!" Su bir çeşme gibi göğe yükselirken pırıl pırıl parlıyordu.

Leo sevinle ld. Defterine yazdı: "Şelale aşığı deęil, yukarı akıyor!" Sonra daha da tuhaf bir şey fark etti—iekler şarkı sylyordu. Yapraklarından yumuşak, tatlı melodiler ykseliyordu. "iekler mırıldanıyor!" diye fısıldadı Leo. Yunus başını salladı. "Bu adalar srprizlerle dolu," dedi. "Sadece dikkatlice bakman gerek." Leo bir iek kopardı ve iek neşeli bir melodi mırıldandı.

Dev bir deniz kabuęu řeklindeki bir sonraki adaya uçtular. Ortasında gökkuşayının tüm renkleriyle parıldayan bir su havuzu vardı. "Bu dilek havuzu," dedi yunus. "Bir dilek tutarsan gerçek olabilir." Leo uzun uzun düşündü. Daha çok macera diledi. Su dalgalandı ve minik bir yıldız fırlayıp havada dans ettikten sonra kayboldu.

Üçüncü adada bir grup bulut yaratığı buldular—küçük, tüylü ve yuvarlak—saklambaç oynuyorlardı. Küçük bir bulut yaratığı bir ağacın arkasına saklanmıştı ama tüylü poposu dışarı çıkıyordu. Leo kıkırdadı. "Seni görüyorum!" dedi. Yaratık dışarı baktı ve gülümsedi. "Beni buldun!" diye ciyaktı. Güneş batmaya başlayıp gökyüzünü turuncu ve pembeye boyayana kadar hep birlikte oynadılar.

Gökyüzü altın rengine dönerken yunus, "Eve dönme zamanı, Leo. Ailen nerede olduğunu merak edecek," dedi. Leo biraz üzüldü. "Gitmek istemiyorum," dedi. "Ama bunu asla unutmayacağım." Yunus ona nazikçe burnunu dokundurdu. "Yüzen adalar hep burada olacak," dedi. "Ben de öyle. Ne zaman hayal etsen, bizi yeniden bulabilirsin."

Leo eve dönüş yolculuğu için yunusun sırtına çıktı. Uçarlarken yunus ona özel bir numara öğretti. "Gözlerini kapat ve bulutları hayal et," dedi. "Sadece hayal ederek bizi istediğin zaman ziyaret edebilirsin." Leo gözlerini kapattı ve zihninde yüzen adaları gördü. Gözlerini açtığıında yine çimenli tepesindeydi ama bir şey farklı hissettiriyordu.

Önce her şeyin bir rüya olduğunu düşündü Leo. Ama sonra elinde bir şey hissetti—şarkı söyleyen çiçeklerden minik, parlayan bir taç yaprak. Ve gökyüzüne baktığında bulutların arasında solmakta olan hafif bir gökkuşağı izi gördü. "Gerçektir," diye fısıldadı. Her şeyi annesine anlatmak için eve koştu. Annesi gülümsedi ve "Hayal gücü harika bir şeydir," dedi.

O gece Leo yatağında yattı ve penceresinden dışarı baktı. Yıldızlar parıldıyordu ve yunusun onların arasında yüzdüğünü hayal etti. Bir macera daha diledi. Sonra gözlerini kapattı ve gülümsedi. Dünya sürprizlerle doluydu ve daha fazlasını keşfetmek için sabırsızlanıyordu. Her maceranın küçük bir merakla başladığını biliyordu.

Ertesi sabah Leo sarı tişörtünü ve mavi şortunu giydi, bez sırt çantasını kaptı ve tepeye koştu. Yukarı baktı ve bekledi. Önce hiçbir şey yoktu. Ama sonra bir bulutun arkasında tanıdık bir gökkuşağı izi belirdi ve nazik bir ses seslendi: "Bir gezintiye daha hazır mısınız?" Leo sırttı. "Her zaman!" diye bağırdı ve yola koyuldular.

O günden sonra Leo gökyüzünün kâşifi oldu. Arkadaşlarına bulut yunusunu ve yüzen adaları anlattı. Bazıları ona inandı, bazıları inanmadı ama Leo aldırmadı. Gerçeği biliyordu. Ve ne zaman yukarı baksa, içinde bir heyecan kıpırtısı hissetti. "Gökyüzü sırlarla dolu," dedi. "Sadece inanman gerek."

Leo, hayal gücünü kullandığında dünyanın sürprizlerle olduğunu öğrendi. Her macera küçük bir merakla başlar—meraklı bir bakış, umutlu bir dilek, bir buluta atılan cesur bir adım. Ve gözlerini açık, kalbini hazır tutarsan, belki de bulutların arasında yüzen, seni harika bir yere götürmeyi bekleyen bir yunus bulabilirsin.